

ترور معمر قذافی و آینده لیبی
m.rad@gmx.net

نوزده اکتبر خانم هیلری کلینتون بطور سری وارد تریپولی پایتخت لیبی شد و با عبدل جلیل ، محمد جبرئیل و علی طار هونی اعضاء اصلی (NTC) با حضور خبرنگاران سخنان زیر را ایراد کرد و درست روز بعد قذافی ترور شد.

"We hope he can be captured or killed soon so that you don't have to fear him any longer."

“امیدواریم شما معمر قذافی را بزودی دستگیر یا بقتل برسانید تا بیش از این از او ترس نداشته باشید“

بر طبق گزارش راشیا تودی دیروز با بمباران باقی مانده شهر 150.000 نفری سیرت پایگاه مقاومت کاروانی از ماشین ها در حومه شهر مورد حمله هواپیماهای ناتو قرار گرفت و ضمن کشتار همه اعضاء و سرنشینان این اتوموبیلها ادعا شد که معمر قذافی زخمی شده و توسط طرفداران غرب در محل کشته شده است در این گزارش آمده بود که نیروهای ویژه ناتو در ترور او دست داشته و برای آنکه افکار عمومی را بر علیه خود بسیج نکند آنرا به وحشی گریهای طرفداران غرب در سیرت نسبت داده اند .

همین عمل غیر انسانی و بر خلاف تمامی موازین بین المللی بسرعت در افکار عمومی جهان بیک معضل بزرگ برای کشورهای حامی جنگ از جمله چهار کشور تحقیر شده غرب آمریکا ، انگلیس ، فرانسه و ایتالیا شده تا جایی که سازمان ملل که در این کشتار و جنایت در لیبی مستقیما دست داشته دستور تحقیقات در این مورد را صادر کرده است .
حمله به لیبی بر خلاف تصور از هفت هشت ماه پیش شروع نشده بلکه از همان اوایل انقلاب این کشور آغاز و در زمان ریگان هم ببهانه حمله بیک هواپیمای مسافری بارها مورد حمله قرار گرفت در این حمله بسیاری از تاسیسات زیر بنایی منهدم و تعداد زیادی از جمله اعضاء خانواده قذافی کشته و زخمی شدند . شرایط در آن موقع مناسب برای اشغال لیبی نبود در نتیجه آمریکا و ناتو بهمین عکس العمل اکتفا کردند ولی مسئله لیبی را پایان یافته تلقی نکرده و منتظر فرصتی بودند تا کارا یکسره و لیبی را به مستعمرات خود تبدیل کنند .

لیبی در حدود یک میلیون و هشتصد هزار کیلومتر مربع وسعت ، جمعیت آن 6.5 میلیون نفر، در آمد ناخالص این کشور در حدود 60 هزار میلیارد دلار و درآمد سرانه در حدود 10.000 دلار در سال است. لیبی از منابع بسیار غنی نفت با درجه خلوص بالا بر خوردار است که استخراج و تسویه آن بسیار ارزان تر از نفت خام سنگین است .

استاندارد زندگی در لیبی از تمامی کشورهای آفریقایی بالاتر و همه افراد این کشور بر طبق قانون که اجرایی هم شده از تحصیلات رایگان تا پایان دانشگاه بیمه درمانی رایگان برخوردار بودند. تضمین کار برای همه افراد که قادر بکار کردن بودند قانونی تضمین شده ی بود لیبی بزرگترین کشور سرمایه گزار و کمک کننده به کشورهای آفریقایی بعد از چین قرار داشت .

لیبی با هفت کشور مصر ، سودان ، چاد، تونس ، الجزایر ، نیجر و سودان همسایه است در شمال به دریای مدیترانه راه دارد . لیبی با منابع زیر زمینی سرشار و وسعت زیاد و ارتباط دریایی و موقعیت استراتژیکی طی صد سال گذشته برای

غرب از اهمیت حیاتی بر خوردار بوده و تا پایان جنگ جهانی اول مستعمره ایتالیا و در جنگ جهانی دوم بین آلمان و ایتالیا و انگلستان دست بدست گشته و پس از جنگ جهانی دوم با ضعف انگلستان و بقیه کشورهای شرکت کننده در جنگ جهانی دوم این کشور مستعمره آمریکا شد که با ایجاد پایگاه های نظامی نظامی و حمایت از ملک ادیس پادشاه لیبی عملاً این کشور را اداره میکرد.

با گسترش جنبش های آزادی بخش ملی برای استقلال در مصر عبدالناصر بقدرت رسید و حمله نظامی مشترک فرانسه و انگلستان راه بجایی نبرد و انقلاب مصر پیروز شد و شرایط برای استقلال دیگر کشورها فراهم شد.

معمر قذافی یک ناصریست بسیار محکم و استوار در سال 1942 متولد شد و در سالهای 1965 در دانشکده نظامی تحصیل میکرد تحت تاثیر انقلاب مصر و عراق و دیگر کشورها در سال 1969 ملک ادیس پادشاه فرسوده این کشور را بر کنار و ریاست شورای انقلاب لیبی را بعهده گرفت و پادگانهای آمریکا را بر چید و بلافاصله با مصر همکاری همه جانبه ای را آغاز کرد و پیشنهاد اتحاد جماهیر عربی با شرکت مصر و سوریه را داد که اقداماتی نیز در این زمینه صورت گرفت ولی با درگذشت مرگ عبدالناصر این طرح توسط انور سادات پیگیری نشد.

حمله ناگهانی اسرائیل به کشورهای عربی در سال 1967 با پشتیبانی همه جانبه غرب ضربه کشنده ای بر پیکر اعراب وارد آورد در واقع آنها را فلج کرد این تجاوز و حمله در شرایطی صورت گرفت که اختلافات داخلی در شوروی بر سر قدرت همچنان ادامه داشت تا سرانجام خروشچف بر کنار و برژنف جای او را گرفت ولی دیگر دیر شده بود و غرب میخ خود را در خاورمیانه کوبیده بود و ارتش کشورهای عربی را متلاشی کرده بود.

قذافی با بدست گرفتن قدرت تمامی تلاش خود را برای مستحکم کردن اتحاد اعراب بکار برد وقتی مصر در زمان انور سادات الویت کشور راباز سازی اقتصادی با همکاری غرب گذاشت لیبی به اتفاق عراق، سوریه، الجزایر، یمن جبهه امتناع اعراب را بوجود آوردند تا سدی در مقابل تهاجم مجدد غرب و اسرائیل در منطقه ایجاد کنند که این سد عملاً تا پاشیدگی اتحاد شوروی ادامه یافت.

قذافی همانند صدام حسین بسرعت اوضاع و وخامت آنرا دریافت و کوشش کرد تا از جنبشهای منطقه از جمله سازمان آزادیبخش فلسطین پشتیبانی و آنها را فعال نگاه دارد تا نقشه تهاجم غرب را به این منطقه محدود و تا حدودی کنترل کنند ولی غرب از اوضاع پیش آمده و تلاشی شوروی استفاده کرده و یکی یکی کشورهای عربی را از درون و بیرون مورد تهاجم قرار داد تا جایی که سرانجام عراق به اشغال در آمد و خمینی این مرتجع تاریخ بر سر قدرت آورده شد عراق متلاشی و به همراه افغانستان اشغال شد.

فشار بر لیبی که از سال 1969 تا به امروز در صاف مقدم مبارزه بود بشدت افزایش یافت آنهم در شرایطی که اتحادیه عرب در کنترل کامل ناتو و غرب شده بود. رهبران لیبی با درایت بی نظیر تلاش کردند تا اتحادیه آفریقا را با همکاری تمامی کشورهای آفریقایی ایجاد کنند که این طرح عملی شد حتی قذافی بر ریاست این اتحادیه بر گزیده شد.

لیبی تمام امکانات خود را در اختیار اتحادیه آفریقا گذاشت و از آنها رسماً خواست برای ایجاد ارتش دولتی تلاش کنند لیبی و بسیاری از کشورهای آفریقایی با انتخاب اوباما به ریاست جمهوری آمریکا مطمئن شده بودند که غرب در صدد اشغال و مستعمره کردن آفریقا بر خواهد آمد و چنین هم شد.

سرازیر شدن سرمایه لیبی به کشورهای آفریقایی و شاغل کردن ده ها هزار جوانان بیکار آفریقا در لیبی که متجاوزان بسیاری از آنها را قتل عام کردند نتیجه همین سیاست بود آفریقا از همه امکانات سرمایه گزاری لیبی بر خوردار شد و قذافی و حکومت او ارزهای موجود را به طلا تبدیل کرده و دلار را بعنوان ارز معتبر از دور خارج کردند. لیبی تمامی سرمایه ها را از غرب بیرون کشیده و به کشورهای آفریقایی از جمله آفریقای جنوبی منتقل کرد.

اینجا بود که طاقت غرب طاق شد و با گسترش بحران اقتصادی و مالی و کسری بودجه در کشورها یی همانند ایتالیا که ورشکسته اقتصادیست، فرانسه که سال آینده انتخابات ریاست جمهوری دارد که یکی از نامزدهای بشدت منفور آن سارکوزی است که در صدد احیای امپراتوری ناپلئونی در جهان است و انگلستان پیر و فرسوده که نای دویدن ندارد و می خواهد همانند گذشته با نفت مفت و مجانی لیبی جانی تازه بگیرد.

حمله بیک کشور بسیار مدرن و کم جمعیت همانند لیبی و کشتن رهبر آنرا باید نمادی از جنایت پیمان نظامی ناتو در قرن بیست و یکم دانست این اولین بار نیست که غرب دست به چنین جنایتی میزند کشتن دکتر سوکارنو در اندونزی ، کودتا بر علیه دکتر مصدق ، اشغال عراق و کشتن صدام حسین ، حمله به یوگسلاوی و کشتن دکتر میلوسویچ ، تلاش برای ترور فیدل کاسترو ، تلاش برای کشتن و کودتا در ونزویلا و دیگر رهبران آمریکای لاتین ، کشتن یاسر عرفات در فرانسه ، کشتن و قطعه قطعه کردن پاتریس لومومبا و ده ها نمونه دیگر

غرب با تدارک نیروی نظامی و آموزش آنها در مصر و تونس و فرستادن آنها بداخل لیبی از طریق مرزهای این دوکشور و حمله از طریق هوا و دریا به لیبی و استفاده از جنایتکاران جنگی که آنها را در عراق و افغانستان آموزش داده بود و بمباران شبانه روزی بیش از هشت ماه کشور مدرن لیبی را با خاک یکسان و هزاران نفر را قتل عام کرد.

غرب در تصور این است که با نفت و جنایت بر علیه مردم لیبی به اوضاع اقتصادی بیمار خود سرو سامان خواهد داد. با بمباران این کشور و صدور آدم کشان حرفه ای آموزش دیده ناتو که در لباس نیروهای ضد لیبی در آمده اند این درس را بهمه مخصوصا به کشورهای آفریقایی داده است فقط مقاومت و مبارزه است که امپریالیسم هار را از میدان بدر میکند . نتیجه این جنگ تا کنون 70.000 کشته و بیش از دویست هزار نفر زخمی گزارش شده است سواى آنکه میلیاردها دلار خسارات مالی به کشور وارد آمده است .

حکومت و مردم لیبی نه تنها با مقاومت از حیثیت انسانی خود بلکه از حیثیت جهانی دفاع کردند آنها نیروهای ارتجاعی ناتو را مسخره خاص و عام کردند تا آخر ایستادند و چه خوب هم ایستادند ناتو فکر میکرد کار این کشور با جمعیت کم را در عرض چند روز یکسره خواهد کرد ولی مقاومت و نفرتی که این جنگ در بین مردم جهان بر علیه متجاوزان ایجاد کرد انگیزه مقاومت و دفاع از منافع ملی را در بین کشورها صد چندان تقویت خواهد کرد.

قذافی و حکومت لیبی شرایط را برای انتقال تدریجی قدرت آماده نکرده بودند در حالیکه ضرورت این مسئله سالها پیش احساس میشد . تجربه ای که از سقوط کشورهای اروپای شرقی سابق باقی مانده است و غرب توانسته بود بخوبی از این ضعف استفاده کند و اوضاع را بنفع خود تغییر دهد . قذافی همانطور که در وصیت نامه خود اشاره کرده از انتظارات قشر متوسط جامعه که بشدت فربه شده بود و در انتظار شرکت در حکومت و دولت بود قافل مانده و این مسئله را جدی نگرفته بود . لیبی شرایط بحرانی و منافع استراتژیکی غرب را بدقت مورد مطالعه قرار داده بود ولی توان جلوگیری از تهاجم غرب را نداشت .

وقتی بحران مصر شروع شد تاثیر این کشور و موضع گیریهای مصر نشان داد که این کشور تا چه اندازه در سرنوشت خاورمیانه نقش بازی میکند مصر بود که تدارک باز کردن مرزهای این کشور و تونس را برای تجاوز غرب به لیبی گشود . تکیه تنها و بیش از اندازه به اتحادیه آفریقا که هنوز پخته و استخواندار نشده کافی نبود تا لیبی بتواند با این پشتوانه از منافع ملی کشور دفاع کند . .

موضع گیری مسئولان کشورهای وابسته به غرب :

دبیر کل اتحادیه عرب نبیل العربی از کشته شدن معمر قذافی استقبال کرده و او را مستبد خوانده است. دبیر کل انتصابی اتحادیه عرب نگفت تا چه مدت این اتحادیه و مصر آویزان آمریکا و غرب خواهند بود آقای العربی نگفت اگر آمریکا کمک دومیلیارد دلاری را به مصر قطع کند همچنان بلبل زبانی خواهد کرد یا نه ؟

سخنگوی دولت دست نشانده عراق گفت سرنوشت قذافی سرنوشت رهبران مستبد عرب است ولی نگفت که جایگاه دولت پوشالی عراق در کجاست ؟ و نگفت در چه زمانی غرب دولت عراق را همانند مبارک و دارودسته او حقیرانه از دور خارج خواهد کرد .

نوری مالکی نخست وزیر و یکی دیگر از اعضاء فعال سازمان سیا جنایت کار حرفه ای در عراق و منطقه یکی دیگر از مزدوران غرب کشته شدن قذافی را به مردم لیبی تبریک گفت.

مک کین سناتو راست جمهوریخواه ، نخست وزیر انگلیس ، نخست وزیر آلمان ، رئیس جمهور آمریکا و دبیر کل سازمان ملل و ترکیه هم ترور معمر قذافی را به بخودشان تبریک گفتند و اعلام کردند آماده اند تا هزینه کشتارده ها هزار نفری و ویرانی لیبی را از مردم لیبی طلب کنند در واقع در آمد و ثروت این کشور را به یغما ببرند .

مقاومت لیبی نشان داد که غرب با همه هارت و پود تا چه اندازه ضعیف شده است روزگاری همین امپریالیسم از طریق کودتا مسئله را حل میکرد ولی امروز با تمامی توان خود وارد جنگ با یک کشور کوچک همانند لیبی شده است و این کشور کوچک بیش از نه ماه تمام با مقاومت خود پوزه اش را با خاک مالیده است . لیبی تا سالهای آینده از ثبات داخلی بر خوردار نخواهد نبود مردم کسانی را که دسترنج ده ها سال آنها را بنا بودی کشانده اند هرگز نخواهند بخشید نباید فراموش کرد که لیبی دارای ارتش منظم نبوده و مردم مسلح یاد گرفته اند چگونه از منافع خود دفاع کنند یکی از دلایلی که ناتو جرات نکرد با پیاده نظام وارد این کشور شود وجود همین ارتش توده ای است . گروه های مختلفی که با کمک ناتو در گیر جنگ شده اند و کشور را بنا بودی کشانده اند بزودی بجان هم خواهند افتاد و این فرصتی خواهد بود تا مردم لیبی کار آنها را یکسره کنند.

کرونوگرافی جنگ جنایتکارانه غرب و ناتو در لیبی :

1. 20 فوریه سیف الاسلام پسر بزرگ قذافی اخطار کرد که احتمال جنگ داخلی در لیبی بسیار زیاد شده است
2. 22 فوریه اتحادیه عرب بدستور آمریکا و ناتو عضویت لیبی را در این اتحادیه لغو کرد دلیل اصلی آن فعالیت کم رنگ لیبی با اتحادیه عرب و همکاری همه جانبه لیبی با کشورهای آفریقایی بود
3. 26 فوریه به پیشنهاد چند کشور عربی از جمله قطر و لبنان شورای امنیت محاصره اقتصادی لیبی را بتصویب رساند.
4. 1 مارس سازمان ملل عضویت لیبی را در سازمان ملل لغو کرد تصویب این مصوبه تهدید یک جانبه غرب و ناتو برای حمله به لیبی بدون مجور سازمان ملل بود .
5. 12 مارس اتحادیه عرب به دستور آمریکا و ناتو درخواست ممنوعیت پرواز در فضای لیبی را کرد .
6. 13 مارس ارتش لیبی بسمت بنغازی حرکت کرد تا شهر را بمحاصره خود در آورد.
7. 17 مارس سازمان ملل تحت فشار بی سابقه آمریکا و کشورهای عضو ناتو کنترل هوایی لیبی را از طریق نیروی نظامی بدون محدودیت تصویب کرد . فرانسه و انگلیس و ایتالیا تهدید کرده بودند بدون مجور هم به لیبی حمله خواهند کرد. هدف از این مصوبه جلوگیری از جنگ بین طرفهای درگیر بود ولی ناتو عملا طرف مزدوران خود را گرفت.
8. 19 فوریه تنها یک روز پس از تصویب این قطعنامه غرب حملات مرگ بار خود را به لیبی از طریق هوا و دریا آغاز کرد و شروع به نابودی تاسیسات زیربنایی لیبی کرد که تا 21 اکتبر ادامه داشت
9. 10 آوریل حکومت لیبی پیشنهاد اتحادیه آفریقا را پذیرفت و قبول کرد هر پیشنهادی که اتحادیه آفریقا ارائه کند مورد قبول این کشور واقع خواهد شد
10. ناتو ، آمریکا و مزدوران آنها این پیشنهاد را رد کرده و آنرا منوط به کناره گیری قذافی از قدرت کردند.
11. 11 آوریل جوانترین پسر قذافی به اتفاق سه تا از فرزندان در حمله هوایی کشته شدند هدف شخص قذافی بود که در محل حضور نداشت
12. 27 دادگاه بین المللی دستور بازداشت قذافی و پسر بزرگ او را تحت عنوان جنایتکاران جنگی صادر کرد خود آمریکا این دادگاه را قبول ندارد. این دادگاه اهرم فشار غرب به شخصیت ها و کشورهای لیبی است که با سیاست آمریکا و غرب مخالفت میکنند .
13. در پی بمباران دائمی ناتو صفییه شهر نزدیک به تریپولی که خالی از جمعیت بود به اشغال ناتو و مزدوران آن در آمد
14. 19 آگوست با پشتیبانی ناتو و بمباران دائمی مناطق سلیتن در غرب کشور بتصرف ناتو در آمد.
15. 21 آگوست ناتو و مزدوران آن با بمباران فشرده و باز کردن یک چهارراه صلیبی در تریپولی و با حمایت کامل هلیکوپتر وارد میدان اصلی شهر شدند در این اقدام جنایت کارانه هزاران نفر کشته و شهر ویران شد .
16. 23 آگوست باب العزیز یا همان منطقه سبز تریپولی پس از ویرانی کامل اشغال شد که بعدا همه تاسیسات آن غارت و منفجر شدند.
17. 29 آگوست همسر و دختر و پسران قذافی از مرز خارج شده و به نیجر رفتند
18. 16 سپتامبر با بمباران فشرده و بیسابقه شبانه روزی در دو شهر بانی والی و سیرت ناتو تلاش کرد تا این دوشهر را به تصرف خود در آورد این دوشهر در لیبی به استالین گراد لیبی معروف شده اند .
19. 16 سپتامبر سازمان ملل با شروط کرسی لیبی را به کمیته به اصطلاح انتقالی منتقل کرد در این روز مزدوران غرب به اوباما گزارش کردند که 23000 نفر در لیبی کشته شده اند در حالی که این رقم حداقل دو برابر

بیشتر است . ضمن آنکه مقداری از دارایی های لیبی آزاد شد . در این مورد بعلت اختلاف شدید بین کشورهای
که در لیبی منافی دارند قرار بر این شد تا با نظارت کامل سازمان ملل مسئله مالی حل و فصل شود .
20. 17 اکتبر نیروهای ناتو منطقه بانی والی را پس از با خاک یکسان کردن به اشغال خود در آوردند .
21. 19 اکتبر در حالی که چیزی از شهر بانی والی باقی نمانده بود و شبانه توسط چتر بازان ناتو تماما تحت کنترل
قرار گرفته بود مزدوران غربی وارد شهر شدند و جنایتی را در آنجا بنمایش گذاشتند که فقط در زمان هیتلر
میشد مشاهده کرد .

م . ر ا د (21.10.2011)